

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Zaplana.

Li contestarà la consellera de Sanitat.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Nosotros estamos...

El senyor president:

Senyoria, escoltarem en silenci la resposta de la consellera de Sanitat.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Nosotros estamos en el universo de la protección a la sanidad, esa protección que ustedes les negaron a los inmigrantes, esa protección les negaron a las personas enfermas de hepatitis C, a quienes les retiraron la subvención de los medicamentos. *(Aplaudiments)*

Nosotros estamos en el universo donde los pensionistas tuvieron que pagar los medicamentos y tuvieron que abandonar sus tratamientos. Nosotros estamos en el universo de ayudar a esas familias monoparentales que no pueden hacer frente tampoco al copago farmacéutico. Estamos en el universo de la protección, mientras ustedes están en ese universo de cerrar el paraguas y dejar que todo el mundo se moje en el peor momento de la crisis, en ese momento que cuando el Partido Popular y Mariano Rajoy dejó a la intemperie a miles de ciudadanos, entre ellos los de esta comunidad. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, continuarem amb la sessió de control ara en la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís, Fran Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Senyories, escoltarem amb silenci i respecte la pregunta de control.

Senyor Ferri, té vostè la paraula.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Començaré com ha acabat la senyora Bonig dient-li que es preocupe pels valencians i les valencianes, no com fa ella, que parla ací de Venezuela, parla ací d'ETA i li ha faltat parlar hui de Catalunya i Andalusia, però ja vindrà, ja vindrà, perquè cada vegada s'assembla més açò al final de la legislatura passada. *(Aplaudiments)*

Senyor president, hui volem conèixer com es planteja el Consell esta recta final de legislatura i sobretot els reptes que té per a continuar millorant la vida dels valencians i de les valencianes.

Estem a pocs dies, a pocs mesos d'acabar esta legislatura, i no només és el moment de fer balanç, sinó també de parlar de futur, de quin futur volem per al nostre país, de quin futur volem per als valencians i les valencianes.

Miren, sembla que fóra ahir quan des d'este mateix faristol la portaveu de la dreta llançà tot tipus de prediccions apocalíptiques sobre el pacte de govern de Compromís, PSPV i Podem, ens va dir que este seria el govern del caos, que l'economia s'enfonsaria. I hui, per primera vegada en molt de temps, podem dir que el nostre nivell de desocupació està per davall de la mitjana d'Espanya per primera vegada en molt de temps. *(Aplaudiments)* Creem més ocupació que altres comunitats autònomes. Alguna cosa haurem fet bé, alguna cosa s'haurà fet bé, com l'Avalem Joves, que està permetent que molts joves adquirisquen per primera vegada un lloc de treball i guanyen experiència. Que, per cert, diners que abans en el Partit Popular no s'invertien, per cert, per cert.

Bé, esta setmana també hem conegut, i hui es va dir també per part de la portaveu de la dreta que este govern seria un autèntic desastre per a l'educació. I esta setmana també hem conegut que hem aconseguit el nivell més baix d'abandonament escolar. Així que, enhorabona, conseller.

També es va dir des d'esta mateixa trona que este seria un govern inestable, fins i tot va dir la senyora Bonig que no passariem de 2017. I ací estem, acabant la legislatura, amb una majoria estable, amb quatre pressupostos a les nostres esquenes, aprovat en temps i forma, *(aplaudiments)* cosa que no ha passat en altres territoris.

Si fem balanç podem dir que estem en el bon camí, però també som conscients que encara queden moltes coses per fer, molt de camí per recórrer, i este camí seria molt més profitós, i això ho sabem, per als valencianes i per a les valencianes si La Generalitat comptarà amb tots els recursos que li pertoqueuen, si des de Madrid tinguérem un govern aliat en les nostres polítiques.

Ho diré d'una altra manera, podíem dir que els valencians este govern hem trobat a faltar a Madrid un Acord del Botànic com el que hem aplicat, el que hem treballat i que tants bons resultats ens està donant ací.

I quan reivindiquem l'Acord del Botànic no parlem d'un pacte entre partits polítics, no parlem de qui, estem parlant del què. Parlem d'unes prioritats, uns principis i unes polítiques que milloren la vida dels valencians i de les valencianes. I li posaré alguns exemples.

Este govern ha millorat i molt l'educació. Un gran treball de tot l'equip de la conselleria. Una de les prioritats, una de les

grans apostes, i ho sap, ha sigut l'educació de zero a tres anys, amb aules públiques i amb el bo infantil. És una prioritat, perquè no només té eixa vessant educativa, sinó que també té la vessant d'igualtat d'oportunitats i també la vessant d'igualtat entre hòmens i dones, perquè facilita la conciliació. És una etapa fonamental per a tots els xiquets i les xiquetes, vinguen d'on vinguen, tinguen una base.

Bé, este govern del botànic destina per a eixa causa, saben quant? 51 milions d'euros. Saben quina és la previsió en el projecte general de pressupostos de l'Estat? 1,2 milions d'euros. És a dir, mentre nosaltres anem a dedicar 51 milions d'euros només per a la nostra terra, en el projecte de pressupostos del govern central hi ha només un milió per a tot l'Estat.

El que reivindiquem i pel que treballarem des de Compromís és perquè els pressupostos siguen més botànic, volem que els pressupostos siguen més botànics. I evidentment, des de Compromís, defensarem sempre que a Madrid aprenguen del que estem fent ací junts, del que estem fent ací junts, en equip i pensant sempre en el benestar dels valencians i de les valencianes.

No demanarem perdó per reivindicar el que estem fent, per a reivindicar el que és just i per posar en valor tot l'esforç que ha fet este Consell.

Podem parlar també de dependència, on estem fent un gran esforç per a resoldre avals, per a pagar al dia, per a millorar l'atenció. Però l'Estat continua sense assumir allò que diu la llei, pagar el 50%. I si s'aproven els pressupostos generals de l'Estat arribaríem al 18%, que és una millora, però continuarem estant molt lluny d'eixe 50%.

Senyor president, dins dels reptes que tenim per davant en els pròxims mesos, però també en la pròxima legislatura, el que necessitem d'una vegada per totes és la reforma del sistema de finançament, i subscriu les seues paraules d'este dissabte quan parlaven d'esta reforma a Belfast, les subscriu. El que no puc subscriure i el que no podem acceptar és el silenci del president espanyol davant d'esta justa petició.

Arribat a este punt li dic que des de Compromís estarem encara en els pròxims mesos amb il·lusió. Que este canvi no pare, que el botànic i les polítiques per a millorar la vida dels valencians continuen. Ja ho vaig dir en el debat de política general, i el temps crec que em referma, no volem que torne la dreta, ni la que ens va furar els diners dels valencians i de les valencianes, ni la dreta que ens va furar els drets, ni la dreta que ara es vist de color carabassa.

Senyor president, llarga vida al botànic. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Contestarà el president del Consell.

Senyories, escoltarem la resposta del president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Efectivament estem acabant una legislatura que pronosticarem que duraria poc, que seria catastròfica. Ho hem dit en més ocasions, però ho hem de dir amb tota claredat. Els indicadors, tant econòmics, socials com democràtics, tots han millorat en estos quasi quatre anys, tots han millorat. La Comunitat Valenciana està millor, però el que és més important és que els valencians i les valencianes estan millor que fa quatre anys. I la nostra reputació està millor que fa quatre anys. Ara, en estos moments, quan ja els empresaris valencians estan per Europa, o els professionals valencians van a qualsevol lloc d'Espanya ningú els parla de la València, la Comunitat Valenciana, paradigma de la corrupció, es parla que ací s'avança, que ací se fan polítiques més progressistes, que ací finalment s'aconsegueixen coses que en altres llocs no s'han aconseguit, per exemple, aprovar els pressupostos tots els anys a *(veus)* través d'una...

El senyor president:

Disculpe, president. Disculpe, president, però...

El senyor president del Consell:

Bé, cada un és com és, sí.

Bé, a partir d'ahí *(veus)* l'únic que vull dir-li és que efectivament en tot el canvi que s'ha produït, perquè este és el govern del canvi. Volen buscar el govern del recanvi, però este és el govern de l'avanç. Eixe govern d'avanç ja sabem quin resultat va a tindre.

Per tant, els valencians i les valencianes crec que no tindran massa dubtes al final, ningú crec que voldrà tornar a eixa situació de la Comunitat Valenciana de la corrupció o de l'especulació, no crec que eixe siga el camí indicat per als valencians i per a les valencianes. Ací durant este temps, en l'escenari que hem fet conjuntament els dos grups que estan en el govern, però també amb el suport de Podemos, hem aconseguit una cosa que no s'ha aconseguit en moltes comunitats d'Espanya, i és aprovar en temps i forma els pressupostos, sempre. I hem fet entre tots i totes que les polítiques més avançades que s'han fet en Espanya són polítiques que s'han fet des d'ací en una situació d'una extrema dificultat. En una situació d'una extrema dificultat per què? Perquè partíem una hipoteca reputacional, una hipoteca econòmica de més de 40.000 milions. I partíem, efectivament, d'un fet que ha de vore en l'infrafinançament, en la infrainversió i en el deute.

I, efectivament, efectivament, això, això és un problema molt greu, és una qüestió que ens ha impedit avançar en tot allò que voldríem avançar.

I respecte a la qüestió del problema valencià, que jo identifique bàsicament estes tres qüestions: l'infrafinançament, la infrainversió i el deute, estem, en qualsevol cas, avançant.

Hem avançat en la infra-inversió? No tot el que voldríem, voldríem encara anar més enllà, però, evidentment, per primera vegada en la història hi ha un pressupost que és un pressupost que és molt millor que els que teníem en el passat. Què pot ser millorable? Segur, però és molt millor. Home! Jo crec que si alguns d'ací aplaudien l'any passat un pressupost de 450 milions d'euros menys, ara no és que aplaudiran, en les orelles i tot aplaudiran, no? Perquè, clar, no és molt raonable. Si el pressupost de l'any passat era meravellós en 450 milions d'euros menys per a la Comunitat Valenciana, com ara no van a aplaudir-lo! Clar que el van a aplaudir, no? Se suposa. I per tant l'aprovaran en el Congrés dels Diputats.

Però, apart d'això, evidentment nosaltres anem a mantindre la mateixa tensió reivindicativa. Jo ho vaig dir l'altre dia davant el president del govern, en un acte partidari, tres vegades. Per cert –clar, jo ho he dit–, algun dels responsables anteriors del govern de La Generalitat, davant dels successius presidents del govern, alguna vegada se van atrevir a dir alguna cosa? *(Veus)* ¿Sí? Se va atrevir el senyor Rus i el van tirar. Això ho ha dit ell. *(Aplaudiments)* Ho ha dit Rus, que és l'únic que es va atrevir i el van tirar. No s'han atrevit mai, mai. Mai han defensat els interessos valencians, mai. Han seguit sempre el *mando automático* de Génova.

I això és la realitat que ha funcionat fins ara. I ara és un govern que, a més a més, assumix que els partits són una cosa i els governs són una altra, que les institucions són una cosa i els partits són una altra. I això, clar, és bastant sorprenent.

Per cert, li vaig dir la passada sessió que enviarà sengles cartes, ja ho he fet, a la ministra exigint-li, a la ministra d'Hisenda, exigint-li la convocatòria del grup de decisió ja pel finançament, perquè, evidentment, és inajornable –altra cosa és que se puga aprovar o no–, però és inajornable, és inajornable el seu avanç.

I la segona qüestió, li vaig també que li enviaria una carta a la ministra d'economia en relació al deute, perquè, efectivament, nosaltres hem de fer una gran pedagogia en contra d'alguns dirigents del Partit Popular d'Espanya que estan dient que «si ellos han hecho los deberes, no van a permitir la mutualización de la deuda.» Escolte, efectivament, nosaltres el que estem parlant és d'allò que no se'ns ha finançat durant anys i anys.

I, per tant, li vaig dir també a la ministra d'economia una explicació clara de per què és necessari, per justícia, assumir la mutualització del deute dels valencians.

Per tant, eixes són les dos cartes. I en eixe moment, volia dir-li que –no sé–, per una part de curiositat periodística, quasi vaig demanar que me digueren totes les cartes que havien enviat els anteriors presidents demanant el finançament autonòmic.

En l'última legislatura al Govern d'Espanya van haver poques comunicacions, però la majoria van ser per a invitar a festes. *(Rialles)* Cap per a defensar els interessos dels valencians. *(Veus)*

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyora Bonig, per a què demana vosté la paraula?

La senyora Bonig Trigueros:

Una cuestión de orden, porque he visto... Sí, por el artículo 69 del reglamento. El presidente de les Corts no lo ha oído, pero la portavoz adjunta, la señora Mireia Molla, me ha llamado payasa. Y quisiera, por lo menos, si no va a pedir perdón, que conste en el diario de sesiones.

El senyor president:

Gràcies, senyora Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Que conste en el diario de sesiones.

El senyor president:

Senyoria, jo, des de la presidència de... *(Veus)* Moltes gràcies, senyora Bonig.

Des de la presidència de Les Corts ja tenim suficient en atendre a l'orador que està en l'ús de la paraula i no som... no podem seguir les conversacions creuades que tenen vostés.

Per tant, no he vist res, no sé res i, per tant, anem a continuar el debat. *(Veus)* Senyora Mireia Mollà, per a què demana vosté la paraula?

La senyora Mollà Herrera:

Entenc que acaba de fer una al·lusió que jo no he fet, que vol que se registre. I jo vaig a dir el que he dit. Jo he fet un comentari als meus companys i he dit: «Ja va a fer una pallasada.» No sé per què la senyora Bonig... *(Veus)*

El senyor president:

Senyora Mollà...

La senyora Mollà Herrera:

No sé per què la senyora Bonig s'ha donat per al·ludida. Ho lamente moltíssim. *(Veus)*

El señor presidente:

Senyories, ahí no podem entrar. Anem a... Ahí no podem entrar perquè...

Anem a continuar en la sessió de control, ara en la pregunta que formula el Grup Ciudadanos. *(Veus)*

Señor... Senyories, anem a continuar en la sessió de control. *(Veus)* Síndica del Grup Ciudadanos.

Senyories... *(Veus)* Síndic del Grup Podemos, té vosté la paraula.

Senyories, escoltarem amb silenci la pregunta que formula, en nom del grup Parlamentari Podem, el señor Antonio Estañ.

El señor Estañ García:

Gracias, presidente.

Bon día, señor president.

Tras cumplirse hoy ocho meses de la moción de censura, ¿piensa que el Gobierno de España está cumpliendo con sus compromisos para mejorar las condiciones de vida de la gente, específicamente de la gente de la Comunitat Valenciana?

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El señor presidente:

Moltes gràcies, señor Estañ.

Li contestarà el president del Consell.

El señor presidente del Consell:

Molt bon dia, señor Estañ.

Señor president.

Señor Estañ, efectivamente, como usted ha dicho, en primer lugar, es muy importante la cuestión cronológica. Son ocho meses y, desde luego, yo creo que no vamos a exigirle a un gobierno en ocho meses los que otros han tenido muchísimos años, pero así y todo, desde luego, el nivel de exigencia debe ser máximo.

Ahora, en los más de veinte decretos ley que ha hecho este gobierno y que han pasado y se han aprobado en las cortes, en el Congreso de los Diputados, evidentemente, todos han estado dirigidos a una mejora de la situación de los ciudadanos españoles y también, por tanto, de los valencianos.

Es evidente que en lo que es nuestra tabla reivindicativa, que continúa absolutamente vigente y que hace unos momentos

se la expresaba al señor Ferri, continuamos teniendo claros-curos, porque, evidentemente, todo no se puede resolver en ocho meses. Y entre otras cosas, también sabiendo la realidad parlamentaria que vive este país.

Pero, en cualquier caso, lo que sí que es evidente es que se está revertiendo los grandes recortes. Evidentemente, se han parado las políticas de ajuste, se ha presentado un proyecto de presupuestos, en el que ustedes han participado en su elaboración y que espero que finalmente cuente con el apoyo mayoritario, para también, a través del rechazo de las enmiendas a la totalidad, se pueda mejorar sustancialmente en algunas partidas que, efectivamente, son partidas sociales que podrían tener aún mayor recorrido.

Desde luego, estos son, por tanto, los primeros presupuestos que al menos han atendido aquello que dice el Estatuto de autonomía. Y, por tanto, estamos en las inversiones que nos corresponden. Efectivamente, venimos de donde venimos y tenemos aún mucho recorrido por avanzar.

Pero, mire, yo creo que hay cuestiones que este gobierno ha hecho que nos importan muy específicamente a los valencianos. En primer lugar, el salario mínimo, que, evidentemente, pasar de 735 a 900 euros, es decir, que con las catorce mensualidades, 1.000 euros, evidentemente, es un avance sustancial, no es un avance definitivo. Algunos ya sabe que les parece una... bueno, que va a acabar con ello la situación económica.

Pero, en cualquier caso, yo creo que sí que es un elemento fundamental, porque estamos saliendo de la crisis y salir de la crisis no puede ser que no se salga subiendo los salarios. Y para, por lo menos, desde la parte pública, intentar tirar hacia arriba los salarios es fundamental que el salario mínimo sea fijado en estos 900 euros.

También es un avance sustancial lo que ha hecho el gobierno relacionado con esos 890.000 pensionistas valencianos, que se les van a subir las pensiones, se les ha subido ya, del 1,6 al 3%, mayores a la revalorización prevista.

De hecho, este es un real decreto que me sorprende enormemente que haya partidos políticos que no lo hayan aprobado. Los pensionistas valencianos tienen que saber que, al menos, las derechas, que también están en esta cámara, no apoyaron la subida de las pensiones, y lo tienen que saber.

Y, por otra parte, evidentemente, se ha avanzado en otros ámbitos, como es el tema de los cuidadores valencianos, que se verán reconocidos con la cotización social, que es una cuestión elemental, pero que no estaba así. O también el aumento de los permisos de paternidad, que son, desde luego, fundamentales para la conciliación y también para las políticas de verdad en un sentido positivo de facilitar la natalidad.

Por tanto, estas son, entre otras medidas –hay más que después le puedo relatar–... Evidentemente, no estamos en la Arcadía feliz, ni mucho menos, pero, evidentemente, vamos a mejor. Y eso es positivo también para, por supuesto, los valencianos y valencianas. *(Aplaudiments)*